

men når vi ser bort fra, at begge parter slår nogle ihjel, så er situationen alt andet end balanceret.

Det er israelerne, der opfører en mur inde på palæstinensisk land. Det er ikke palæstinenserne, der opfører en mur inde på israelsk land. Det er i øjeblikket israelerne, der gennemfører bosættelser på palæstinensisk land. Det er ikke palæstinenserne, der gennemfører bosættelser på israelsk land.

Derfor kommer man ikke uden om, hvis man vil forholde sig til situationen i Mellemøsten, at tage klart afstand fra dem, som rent faktisk er aggressorerne i det her. Og derfor vil jeg godt bede hr. Troels Lund Poulsen om at svare fuldstændig klart på, om det ikke er Venstres opfattelse, at der er tale om en ulovlig og illegitim besættelse, som skal stoppes øjeblikkeligt.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først et svar til hr. Søren Søndergaard. I min tale nævner jeg jo netop også spørgsmålet omkring bosættelserne og siger, at de er i strid med den fjerde Genèvekonvention.

Så taler hr. Søren Søndergaard om de ting, hvor der sker en aggression fra israelsk side. Der vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det jo netop bl.a. også er en af de ting, der er slået fast i den FN-resolution, som der bliver henvist til i den vedtagelse, vi har fremsat. Derfor glæder det mig, at hr. Søren Søndergaard er enig i den vedtagelse, vi har fremsat. Det er jo netop det, der står der, hvis man læser FN-resolutionen.

Derudover spørger fru Margrete Auken mig om Genèveaftalen og dens betydning for road map'en, og der vil jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg synes, Genèveaftalen er et fint indspark til de videre forhandlinger. Men det, som jeg synes man skal være meget opmærksom på, er, at det må være parterne, som forhandler sig frem til en løsning. Jeg mener ikke, man kan komme med et diktat og så sige, at det her så er det, der gør, at man fra international side tvinger en løsning igennem. Parterne må jo også være indstillet på, at man kommer til forhandlingsbordet. Vi har jo set gentagne gange, hvad det får af konsekvenser, hvis man tror, man kan bringe parterne til enighed, uden at de selv er enige, og uden at deres bagland selv er enige. Så er det svært at få en beslutning igennem.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Alt det andet, som hr. Troels Lund Poulsen sagde, er jeg enig i. Men jeg synes, det er lidt skræmmende, at vi pludselig igen får banket os tilbage til den fortvivlende situation, vi havde i Osloprocessen, hvor man netop satte en svag part og en stærk part sammen – for som hr. Søren Søndergaard siger, er der ikke balance – og siger: Nu forhandler I. I den periode, hvor palæstinenserne forholdt sig i ro, gik det hele bare dødt, og bosættelserne voksede, og der skete ingenting.

Så hvis ikke man går ind og siger, at de ting, der er slået fuldstændig fast i de FN-resolutioner, som vi jo også henviser til ved at stå bag den vedtagelse, der blev lavet den 21. oktober – der henviser man jo til dem alle sammen – hvis ikke det bliver lynende klart, at det er 1967-grænserne, det er 20 pct. af landet, det er halvdelen af, hvad de fik i 1949, og at man løser de andre ting på en måde, som er klar her, med meget store indrømmelser, mener jeg, først og fremmest fra palæstinenserens side i forhold til de, om man så må sige, rettigheder, de havde i FN-resolutionerne, hvis Danmark nu går ud og siger, jamen det er ikke helt sikkert, og der skal kreples, og der skal handles lidt, og der skal sådan og sådan, så er vi i samme fortvivlede situation; så ved de ikke, hvad de får, andet end bank.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Lad mig understrege, at jeg også er glad for, at vi har bred enighed omkring det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

Jeg vil bare sige, at i forhold til Genèveaftalen, så synes jeg, det er et historisk dokument, og jeg vil også bede Venstres ordfører om at notere, at FN's generalsekretær, Kofi Annan, i går under et møde i kvartetten og en efterfølgende briefing klart gav sin støtte til Genèveaftalen, hvor generalsekretæren sagde noget meget vigtigt, nemlig at den aftale passer som fod i hose til den tredje fase, der er i køreplan for fred.

Selvfølgerlig kan den ikke afløse en aftale mellem det palæstinensiske selvstyre og den israelske regering, men Kofi Annan understreger, at her har vi for første gang et konkret dokument, der, som fru Margrete Auken var inde på, klart siger, hvordan man skal lave de endelige grænsedragninger, og hvor flygtningeproblematikken er håndteret, helligdommene i Jerusalem er håndteret, Jerusalems status er håndteret; et